

Aan de oever van de Wijde Aa

De Ijsvormen smolten waar we bijstonden

Het is leuk om te zien hoe je manipuleren kunt met hetgeen je laat zien. Of niet laat zien, zoals hier het geval is. Optimistische, romantische, zielen zoals ikzelf, werpen een blik op de hier gepre-

senteerde plaatjes en denken prompt: 'jemig, dat is gaaf, allemaal flonkerende ijs-groeisels, dat moet wat zijn, dat je ergens rondloopt en alleen maar overal zulk soort ijsgroeisels ziet. En dan lijkt de zon ook nog te schijnen. Daar wil ik ook heen, zeg maar waar ik heen moet, en ik ben onderweg'. Ehm... tja...De zon scheen inderdaad, de locatie is de Wijde Aa, nabij Mariahoeve (Woubrugge). Op een meter of 30 is er zelfs een handig parkeerterreintje: je kunt er zo heen, een LAW-markering wijst je de weg. Maar zelfs als je er nu direct heenrent, kom je niet in een flonkerend landschap terecht. En ik kan het weten: ik was er toen het flonkerde, en een dag later ook nog: toen het al weg was. Ijs smelt. Helemaal als de zon schijnt ;-)

Maar dat is niet hetgeen dat ik je vertellen wil: Er was geen groots flonkerend landschap vol met onwaarschijnlijke foto-opportunities. Er was een kort, smal strookje in een rommelige berm.

En een randje verwaaid riet vlak voor de oever. Je had er bijna langsgelopen zonder het te zien. Maar dat laat ik hier niet zien.

Want dit vind ik leuker.

De foto's zijn op zondag 29 januari gemaakt, tijdens een wandeling op het Marskramerpad